

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תיק 241216/4

ב"ה

בבית הדין הרבני האזורי פתח תקווה

לפני כבוד הדיינים:

הרב אברהם מייזלס – אב"ד, הרב בנימין לסרי, הרב נחמיה נשר

התובעת: ת"ז (ע"י ב"כ עו"ד עידית לוי אגוזי)
נגד
הנתבע: ת"ז (ע"י ב"כ עו"ד יניב גיל)

הנדון: כתובה/פיצוי גירושין

פסק דין

בפני בית הדין תביעת גירושין וכתובה של האישה.

הצדדים נישאו בתאריך 3.6.85 ולהם שלושה ילדים כולם בגירים.

הצדדים התגרשו בתאריך 23.11.21, התקיימו דיוני הוכחות בהם נחקרו הצדדים והופיעה עדה מטעם האישה.

הוגשו סיכומי הצדדים והגיעה עת הכרעה.

טענות האישה:

- האישה עזב מיוזמתו את חדר השינה, אמנם עשה זאת לדבריו משום שהתקשה לישון עקב נחירותיה [כמפורט בפרוטוקול מתאריך 18.5.22 מול שו' 25-32 לפרו'], אך אילו היה חפץ בכך, ניתן היה למצוא פתרון אשר יאפשר את המשך השינה המשותפת, לדבריה, בעל לא אמור לעזוב את חדר השינה עקב נחירות של בת זוגו.
- לא התקיימו יחסי אישות בין הצדדים משך זמן רב והאישה הודה בכך בדיון, לדבריה הדבר היה באשמתו.
- האישה לדבריה היה קמצן כרוני והתנהגותו בנושא זה הקשתה מאד על חייה כשנאלצה לדבריה להתחנן בפניו שיפרנס אותה.
- האישה כעס ורגז לדבריה על כל הוצאה קטנה שנאלצה להוציא גם לצרכים הכרחיים של הבית.
- האישה נהג לדבריה לקלל ולהשפיל אותה בכל הזדמנות.
- התנהגותו המתוארת של האישה היא זו שאילצה אותה לטענתה להגיש תביעת גירושין שבנסיבות המתוארות, לטענתה היא תביעה מוצדקת.
- לטענתה, גם אם היא אשה רעה כטענת האישה, הרי "אשה רעה וכתובה מרובה", כמבואר בגמרא יבמות דף ס"ג, אם כן, היותה רעה כטענתו, אינה גורמת להפסד הכתובה.

טענות הבעל:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- ככל שנות הנישואין נהגה האישה להשפילו ולהתעמר בו, לא הכירה לו טובה על מעשיו והשקעתו בה, הייתה לדבריו אנוכית ומרוכזת בעצמה.
- האישה ראתה בו לדבריו "שק חבטות" והשפילה אותו לעין כל ובנוכחות בני המשפחה הקרובה וכן שכנים.
- מערכת היחסים שביניהם התאפיינה לדבריו בשתיקות ממושכות שנקטה האישה והיא התייחסה אליו כאל חפץ וכמשרת שלה.
- הוא חי לדבריו משך כל שנות הנישואין כאדם בודד ובחוסר יחס ממנה והעוגן היחיד שהיה לו לדבריו, היו הילדים אשר לטענתו השקיע רבות בהם.
- לדבריו הוא השקיע רבות בעבודתו לפרנסת הבית והאישה לטענתו לא השתתפה עמו כלל ורק לאחר תחנונים מרובים ניאותה לסייע במקצת בפרנסת הבית.
- האישה לדבריו סבלה מהתפרצויות זעם תכופות אשר גרמו לסבל רב לכל בני הבית, התנהגותה החריפה לדבריו בעת משבר מגיפת הקורונה.
- האישה הייתה בזבזנית והוציאה כספים ללא הבחנה, כמו כן יצרה אורה עכורה בבית ולא מילאה את חובותיה כאישה כשלא נשאה בעול עבודות הבית.
- לאישה היה חשבון בנק נפרד ממנו לא שולמו לטענתו הוצאות הבית ורק הוא היה זה שנשא בהוצאות הבית.

דיון והכרעה:

תביעת הגירושין הוגשה על ידי האישה, משכך חובת ההוכחה בדבר עילות גירושין או למצער הגורם לגירושין, מוטלת לפתחה.

הגרסאות בין הצדדים קוטביות ואף צד לא הציג הוכחה לטענתו בדבר היות הצד השני אדם קשה שהחיים לצידו בלתי נסבלים.

כאמור, על האישה להוכיח עילות גירושין להצדקת תביעתה, האישה לא הוכיחה כל עילת גירושין, הגם שהאיש הודה כי עזב את חדר השינה עקב נחירותיה, הרי אין חולק בדבר העובדה כי אכן האישה נותרת בשנתה.

אין חולק גם שהאישה לא פעלה בנושא ולא ניסתה לבצע כל טיפול לשינוי מצב זה וברור כי החובה לטפל בזה הינה מוטלת לפתחה באשר האיש אינו יכול לפעול לבדו ועליה מוטלת החובה לפעול בנושא, מה שלא נעשה לכל הדעות.

במצב דברים שכזה, כשהאיש טוען ששנתו נדדה כלילות עקב נחירותיה של האישה ולפיכך נאלץ לעזוב את החדר, לא ניתן לבוא אליו בטענות בנושא, שכן "לחיים ניתנה ולא לצער" וחוסרי שינה הינם גורם מפריע באופן משמעותי לחיים תקינים, משכך אין לבוא אליו בטענה על עזיבת חדר השינה.

בדבר יחסי האישות שלא התקיימו, לא הוכח מי הוא הגורם להיעדר יחסי האישות ויתכן שעזיבת חדר השינה תרמה לכך, אך כאמור העזיבה הייתה מוצדקת.

ראוי להוסיף, כי לטענת האיש, האישה עונה להגדרה "אישה רעה", מנגד האישה טוענת כי גם אם טענתו נכונה, לא הפסידה כתובה כדין "אישה רעה וכתובה מרובה".

אכן, ברור שחיובו של הבעל בכתובה של אישה גם אם היא רעה, מדובר דווקא כשהאיש תובע גירושין בגין היותה רעה במידותיה, במקרה זה אינה מפסידה את

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הכתובה שכן גם אם אשתו רעה במידותיה כטענתו, שומה עליו להתמודד עם מציאות זו והיותה רעה במידותיה אינו עילת גירושין.

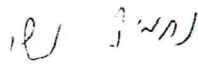
יחד עם זאת, כאשר האישה תובעת להתגרש, ברור שהעובדה שהיא אישה רעה לא תהיה סיבה חיובית לקבל את הכתובה, מאחר וזה בהחלט מהווה עילה לגירושין, אלא שלמרות זאת כאשר הבעל הוא התובע אינה מפסידה כתובתה. מה עוד שבמקרה זה האשה היא זו שתבעה גירושין ועליה להוכיח עילת גירושין אצל הבעל, כך שגם אם היא אישה שאין בה עילות גירושין למרות היותה רעה, הואיל ולא הוכיחה עילת גירושין, מפסידה את כתובתה.

לאור האמור ביה"ד פוסק:

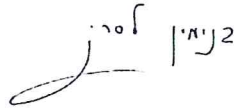
(א) האיש פטור מלשלם לאישה את כתובתה.

(ב) התיק ייסגר.

ניתן ביום ט"ז בשבט התשפ"ג (07/02/2023).

הרב נחמיה נשר

הרב בנימין לסרי

הרב אברהם מייזלס – אב"ד

העתק מתאים למקור

הרב יצחק אפשטיין, המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב אברהם מייזלס בתאריך 07/02/2023 00:26